

UUT'T OLDE VODDEN

Völle mense bunt gek op spek,
Das hier teminstē ut geval
Van 'nboer kōj dōm vēwachten
Datte ok varkens mesten zal
En van wee neet van spek hōlt
Doo'k oe effen uut de doēke
Dak dee soms heb zeen etten
Een lekkere spek-pannekoēke!
Zon spekpannekoēke zōj
vrōg'r
Et'n elke dag vas ēne keer,
En in vōlle herberge noew
Bakt ze dee al meer en meer.

Umdat ut us iets anders is
Zo zōlle wie motten glēuven
Bunt ter ōvral wel mensen
Dee dat toch us wilt preūven
Och, ze vindt ut wel wat gek
En neumt ut vake ok vetoon,
Moar as dat tan mēt vōlt
Zek ze: "Dat mouw nog us
doon."
Spekpannekoēke kump tr wat
in,
tSpul is ok ehel gedēgen,
Wat wazze wiej vrōg'r bliej
Aw der wat stroop op kregen!

In pannekoēke door bakt
zOk wel wat andes as spek in,
Moar hoowel dat ok bes geet
Spek is toch better zo ak vin.
Nōatuurluk bunt ter dametjes
Dee zek: "Spek is vōl te vet!"
Das umdat dee toch alsoer
Op eur slanke fugguurtje let.
Toch hef spek'n slechte kant
Dee'k efn brenge onder
woorde,
Of ut noew dikke of dunne is
An spek zit altied ok zwoorde!

En alichte begriep iej wel

Völle zwoorde das heel mis!
Veral zeej bieje olde varkens
Dat d'zwoorde hād en dikke is.
En doar brōad neet vōlle uut,
Brōon noch kokn, ginne van
beie
Wod zwoorde reedluk etbaar
van,
tIs en blif hād as een keie!
Zo zōl iej dus altied merken
Ok ant zo lekker zachte spek
Zit an de kante een zwoorde
Dat vinne wiej ech'n gebrek.

Zo zōj ok in 'smensen lēven
Vake zon soort zwoorde zeen,
Dr bunt mense eerluk as gold
Dee toch ok vekeerd wel deen.
Mensen kōnt ng zo bes wēen,
Ze hebt ok eur wat mindre
kant,
Das neet ebon'n an riek of arm
Dee hei bie elke rang of stand,
zHeb 'nkarakter zach asn lam
Zowiet azze wiej 'tkōnt zeen,
En toch zit door 'nkante an
Dee is nog hādder as een steen!

Of de mense jong of old bunt,
tLiek of zo iets nooit slit,
Wiej wet dat an karakters
Ok iets as een zwoorde zit!
Ze wilt wel alles veur oe doon
Bunt vriej-gēvug, mētgoande,
Toch, somme dinge, heel
vekeerd
Holt ze met hādde hand
stōande!
Hei oe in eur zachheid vegist?
Och nee, 'tis net as met 'tspek
Dat zachte zit ok'n zwoorde an
Ut kan neet zonder zo ze zek.

Och jō, al ut lēven um oew hen

Is toch soms zo merakel mooi,
Iej zeet zo enorm vōlle dinge
Ollemōal van goed allooi!
Toch moj altied weer oppassen
Zo as ons vake zal blieken
Daj't alles in zn weerde zeet
Iej kōnt oew dr op vekieken.
tSpek is deur zwoorde af-edekt
Das veur bescherming en
steun,
Soms is tmooi leuke um oe hen
Neet vōlle meer as veteūn!

As ter ant spek bieje 'tvarken
Gin dikke hādde zwoorde zat
Zolt 'ngek slappe boel wēen
Doar tussen zien kop en stat!
tBees zol neet kōnnen lēven,
Nee, dat was niks gedoan,
Een varken zonder zwoorde
Kan gewoon dus neet bestoan.
Hee is noe eenmoal zo eemaakt,
Allich zonder zn eigen wille
En al vin iej'm neet zo mooi
Zō ist goed; dus hol oew stille.

De zwoorde zit bieje ut varken
Altied dus an de buutenkant
Ut zachte spek is zo beschermd
Deur dee hadde buutenste
rand.
Andre beeste hebt een vel,
(Van somgen is tat heel frōaj)
Das nēt zo veur bescherming,
Zon vël is ok dikke en tōaj.

En mense dee tneet nauw nemt
Bunt met'n dikke huud behept,
Van somgen wodden wel us
ezeg
Dat ze 'nbret veur de kop hebt!

OME JEHAN